

haft Tilfælde, hvor der hørte en Skov til vedkommende Bondegaard, og hvis vi havde haft Lov til at udstykke Skoven, vilde den kunne være fordelt saaledes til de forskellige Parcelejendomme, at hver enkelt Parcelejendom kunde have faaet Skov til eget Behov, men ifølge de bestaaende Love og Forordninger er det ikke tilladt at udstykke Skove, og vi have trods gentagne Henvendelser ikke kunnet faa Lov til at gøre det. Jeg vil imidlertid henstille, om der ikke fra Udvalgets Side ved eventuel Forhandling kunde skabes Adgang til Løsningen af dette Spørgsmaal, og jeg vil henstille til den højtærede Finansminister, om det ikke var rigtigt at tage Sagen op til Behandling. Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Hans Nielsen (Viborg Amts 1ste Valgkreds): Naar Rigsdagen nu skal behandle det foreliggende Lovforslag om Udlaan af Stats-Laanefonden til Udstykning af større Landejendomme og Embedsjorder, synes jeg, vi skulde prøve paa at gøre Arbejdet lettere for de Folk, der uden selv at have nogen Udsigt til Fordel paatage sig baade Risikoen og Arbejdet. Det er en Selvfølge, at Foreningerne skulde underkaste sig Bestemmelserne i Lovforslagets § 2 om, at Vedtægterne skulde godkendes af Finansministeren efter Forhandling med Landbrugsministeren, og om Ministeriets Tilsyn med, at Foreningerne ledes i Overensstemmelse med Loven og deres egne Vedtægter, og at de skulde raade over den i § 3 anførte kontante Kapital, forinden de begynde deres Virksomhed. Derimod synes jeg, der kunde findes en mindre besværlig Form for Sikringen af de af Stats-Laanefonden ydede Laan end den i §§ 4 og 5 foreslaaede. Ganske vist maa jeg indrømme, at Bestemmelserne i Lovforslaget ikke afvige fra de hidtil gældende Regler; men da disse ogsaa have været meget generende for de Mennesker, der hidtil have bestyret Udstykningsforeningerne, synes jeg, der nu ved Revisionen af Loven bør tages alt muligt Hensyn til Udstykningsforeningernes Bestyrelse. Jeg mener saaledes, ligesom det allerede er udtalt af det ærede Medlem fra Ribe (Brorsen), at det ikke er nødvendigt, at der, hver Gang der afhændes en Parcel, skal betales et Afdrag paa Statslaanet, forinden der kan gives Køberen Adkomst til Jorden. Thi i saa Fald ville mange Foreninger fremfor at have al den Kvalm foretrække at optage et Laan i en Bank, hvad der altsaa vel betyder en højere Rente for Foreningen, men hvad den dog kan se sin Fordel ved for

at faa den nødvendige Handlefrihed. At dette sidste er rigtigt, foreligger der da ogsaa Bevis for, synes jeg, idet der i de forløbne 5 Aar kun er udlaant til Udstykningsforeninger af Stats-Laanefonden i alt 158,000 Kr. Jeg mener derfor, det bør nøje overvejes, om Stats-Laanefonden ikke kunde gaa ind paa at laane Foreningen Pengene uden at faa den købte Ejendom som Pant, men saaledes, at Pengene bleve sikrede paa anden Maade. Dette kunde jo f. Eks. ske ved, at en Udstykningsforening sætter sig i Forbindelse med et solidt Pengeinstitut, en stedlig Bank f. Eks., som indgaar paa at garantere Stats-Laanefonden for det Laan, der ydes Foreningen. Jeg synes ikke, der kan være nogen særlig stor Risiko for Staten ved at gaa den Vej. Thi et stedligt Pengeinstitut vil for det første altid være à jour med Udstykningsforeningens Handlinger og derfor let kunne føre Kontrol, og for det andet vil det altid, saa længe det staar som Garant for Statslaanet, være meget interesseret i, at Bestyrelsen ikke foretager sig noget, der kan svække Foreningens Soliditet. Og da de fleste, der købe de udstykkede Parceller, søge Laan af Stats-Laanefonden, og det som Regel vil tage ikke saa ganske kort Tid at faa Laanet ordnet, kan Ministeriet gøre Krav paa at faa indbetalt Afdrag enten kvartaarsvis eller halvaarsvis, som ogsaa nævnt af det ærede Medlem fra Ribe (Brorsen), efterhaanden som de udstykkede Parceller afhændes. Desuden kan det jo i Loven paalægges Udstykningsforeningerne at indsende til Ministeriet fjerdingaarlige Opgørelser, hvori der gøres nøjagtigt Rede for deres Status og Omsætning; og for at en saadan Opgørelse kan være fuldt ud betryggende, kan det paalægges den Bank eller det Pengeinstitut, som er Garant for Foreningen, at underskrive Opgørelsen til Bekræftelse af Rigtigheden. Derved vil Staten kunne sikre sig, uden at der forvoldes Udstykningsforeningen saa store Vanskeligheder, som naar den til Udstykning købte Ejendom skal pantsættes. Der kunde ogsaa indføres i Loven en Bestemmelse om, at saa snart der af Foreningen er solgt eller tilskødet Jord til en Ejendom til et vist Beløb, skal Foreningen være pligtig til at indbetale en vis Del deraf som Afdrag paa Laanet. Hovedsagen er jo, at Udstykningsforeningerne faa saa stor en Handlefrihed som muligt.

Jeg kunde tillige ønske, at der skete en Tilføjelse til § 10, som det allerede er omtalt af det ærede Medlem fra Bornholm (Maegaard), om, at Landbrugsmini-